

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от Д. Б., роден на *** г. в Република Гърция, чрез адв.П. В. от САК, против наказателно постановление №23-4332-018778/04.09.2023 г., издадено от полицейски инспектор в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл.150 от ЗДвП,и на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП са му наложени кумулативно две административни наказания: глоба в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно издадено, поради нарушаване на процесуалния и материалния закон. Навежда доводи, че жалбоподателят е чужд гражданин, не владее български език нито говоримо, нито писмено, но в хода на административно-наказателното производство не му е бил назначен преводач, който да го запознае с правата му и предявените обвинения, а това е довело до ограничаване правото му на защита и така допуснатото съществено процесуално нарушение не може да бъде saniрано в съдебната фаза на процеса. Освен горното, навежда доводи за допуснато нарушение и на чл.44, ал.4 от ЗАНН, доколкото в случая съставеният АУАН, против нарушител без постоянен адрес в РБългария, не е предоставен незабавно на АНО, ведно с приложени към него писмени обяснения или възражения против направените констатации в акта, и това не се дължи на бездействие на водача, а на липса на инициатива от страна на проверяващите да съберат такива.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.П. В. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното НП като неправилно и незаконосъобразно, на посочените в жалбата основания. Допълнително се позовава на разлика в отразения час на извършване на нарушенията в АУАН и НП.

Претендира присъждане на разноски, за които представя списък по чл.80 от ГПК и писмени доказателства.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – полицейски инспектор в СДВР, ОПП-СДВР, не изпраща представител в съдебно заседание и не взема становище по наведените възражения в жалбата и по същество на правния спор. В придружаващото изпратената преписка писмо, прави изрично възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице да го обжалва и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН. НП е връчено лично на жалбоподателя на

04.09.2023 г., съгласно вписаната дата на разписката в НП, а жалбата против него е депозирана в съда на 07.09.2023 г., видно от отразената дата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок, считано от датата на връчване на НП, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административнонаказателното производство против жалбоподателя Д. Б. започнало със съставяне на АУАН, Серия ГА, бл.№1042481 на 04.09.2023 г., от младши автоконпрольор при ОПП-СДВР - З. Н. Х., в присъствието на един свидетел-очевидец при установяване на нарушението и при съставяне на акта /служител на ОПП-СДВР/, за това, че на 04.09.2023 г., в 02:40 часа, в гр.София, управлява лек автомобил „Мерцедес“, с рег.№***, негова собственост, като се движи по път 82 „Самоковско шосе“ от с.Долни Пасарел, като срещу ресторант „Стената“, при извършена проверка е установено, че водачът не представя СУМПС; при проверка с Алкотест Дрегер 7510, с фабричен номер: 0207 и проба 7221, уредът отчита 0.88 на хиляда в издишания въздух от водача. Издаден е талон за медицинско изследване №0151205 на УМБАЛ „Св.Анна“-гр.София, 7 броя стикери.

Актосъставителят посочил, че жалбоподателят Д. Б., роден на *** г., живущ в Атина, като водач на лек автомобил с регистрация в държава Гърция, виновно е нарушил разпоредбите на чл.150 от ЗДвП и чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, както и че като доказателства иззел два броя с регистрационни табели на процесния лек автомобил и СРМПС ***.

АУАН е предявен и връчен на жалбоподателя на датата на неговото съставяне, с отбелязването, че няма възражения против направените констатации в него.

Въз основа на така направените констатации в АУАН и на основание чл.44, ал.4 от ЗАНН, АУАН е представен на АНО на датата на неговото съставяне – 04.09.2023 г., без приложения към него писмени възражения по чл.44, ал.1 от ЗАНН от нарушителя. АНО издал процесното НП на същата дата, в което след като възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, наложил на жалбоподателя на основание чл.177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл.150 от ЗДвП; и на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП - кумулативно две административни наказания: глоба в размер на 1300 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Изложената по-горе фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства – процесните АУАН и НП; талон за медицинско изследване; Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, ведно с писмена декларация от жалбоподателя

към Приложение №1; разпечатка с резултати от Алкотест Дрегер 7510; уведомление до ОДЦ-ГД“ГП“ за издаденото НП и размера на наложените наказания; Заповед №513/10835/20.07.2020 г. на директора на СДВР за преназначаване на актосъставителя на по-висока длъжност в ОПП-СДВР; Заповед №513з-7006/01.10.2015 г. на директора на СДВР за преназначаване на АНО на изпълнителска длъжност в ОПП-СДВР; Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Съдът намира, че както АУАН, така и издаденото въз основа на него НП, са издадени от материално и териториално компетентни длъжностни лица, съгласно приложените три броя заповеди, съобразно заеманата от тях длъжност, в кръга на техните функции, по предвидените в закона форма и ред, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът намира, че е налице формална предпоставка за отмяна на обжалваното НП. Налице е допуснато нарушение на процесуалните правила при съставяне на АУАН и издаване на НП, доколкото актосъставителят и АНО са ги издали в нарушение на разпоредбата на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.21, ал.2 от НПК, срещу физическо лице - чужд гражданин, за който няма доказателства, че владее говоримо и писмено български език. Процесът на установяване на административно нарушение и налагане на съответно наказание следва да се осъществява от компетентните органи в съответствие със законодателството на Република България. В разпоредбата на чл.84 от ЗАНН е посочено, че доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, касационни жалби пред окръжния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на НПК. Разпоредба на чл.21 от НПК, намираща субсидиарно приложение по силата на чл.84 от ЗАНН предвижда, че наказателното производство се води на български език, а съгласно ал.2 от същата, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или друг език, като в тези случаи се назначава преводач. При връчване на АУАН и НП на чужденец, невладеещ български език, съответният контролен орган е следвало да назначи с нарочен акт преводач на родния език или на друг език, разбираем за лицето, а последното следва да отрази собственоръчно в предявения му акт, че е бил осъществен превод и е разбрало в какво нарушение е обвинено, след което да положи подписа си. За връчване на НП, преводач следва да се назначи от АНО.

Обстоятелството дали лицето владее български език се установява от актосъставителя при личен контакт с нарушителя. Ако лицето изрично заяви, че владее български език и контролният орган се убеди в това, следва да запише тази констатация в АУАН, каквато в настоящия случай не е налице. Следователно, още в началната фаза на производството контролният орган не е изпълнил задължението си - да назначи на нарушителя преводач и по този начин да му осигури реално осъществяване на правото на защита. Това

действие не е осъществено от актосъставителя, а АНО очевидно не го е съобразил. Последният, като е издал процесното НП, без да върне на актосъставителя нередовно предявления и връчен акт за отстраняване на нередовностите, е допуснал същото нарушение на процесуалните правила.

Смисълът на предявяването на акта е да се запознае нарушителят с него. Запознаването със съдържанието му е предпоставка за упражняване на правото на защита, гарантирано му с разпоредбата на чл.1 от ЗАНН. Нарушителят следва да разбере за какво е привлечен да отговаря, като неспособността му да разбере това засяга съществено правото му на защита. С назначаването на преводач на нарушителя, който не владее български език, се гарантира възможността на същия да разбере какво е вмененото му нарушение, за да организира адекватно защитата си, и то още с предявяване на акта, а не впоследствие – едва в съдебната фаза на процеса, в което производство се извършва съдебен контрол за законосъобразност на издаденото вече НП. Фактът, че жалбоподателят е положил подпис в АУАН и е отразена констатацията, че няма възражения против направените в него констатации, също не може да се приеме като аргумент за това, че е разбрал неговото съдържание. Правото на нарушителя да се ползва от преводач е императивно и неотменимо, поради което не може да се игнорира единствено, въз основа на субективната преценка на съответните длъжностни лица, че лицето е разбрало за какво нарушение е санкционирано. Следва да се има предвид и това, че макар формално да е спазена разпоредбата на чл.44, ал.4 от ЗАНН, липсата на приложения към АУАН писмени възражения по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН, при положение, че на жалбоподателят не е бил назначен преводач при неговото предявяване и връчване, поставя основателни съмнения дали последният въобще е бил запознат с това право от актосъставителя, за да може да направи информиран избор дали да се възползва от него или не. Същността на административно-наказателното производство, подобно на наказателното, се свежда до повдигане на обвинение, а предвид тази му специфика, чужденецът винаги може да се ползва не само от правото си по чл.21, ал.1 и ал.2 от НПК, но и от това по чл.55, ал.3 от НПК /да получи писмен превод на АУАН и НП/, приложими по силата на чл.84 от ЗАНН. Ето защо, допуснатото процесуално нарушение е съществено и от категорията на неотстранимите в съдебната фаза на процеса, опорочава цялото административнонаказателно производство и съставлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП, без да се разглежда спора по същество.

Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че обжалваното НП следва да се отмени изцяло, като незаконосъобразно издадено.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д от ЗАНН, жалбоподателят има право на присъждане на разноски по реда на АПК. Правоимащата страна прави своевременно такова изрично искане и ангажира

доказателства за направените разноси в настоящото производство, представляващи заплатено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 678,25 лева, въз основа на сключен договор за правна защита и съдействие за процесуално представителство в производството пред настоящата инстанция от един адвокат. Същевременно направеното от ответната страна по жалбата възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение се явява основателно, доколкото надвишава минималния такъв за този вид дела, предвиден в разпоредбата на чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение, който според материалния интерес се равнява на 430 лева. Предвид изложеното, съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси към минималния предвиден в наредбата размер на 430 лева.